

«آرمان ملی» اختلاف‌های دولت و مجلس را بررسی می‌کند

تلاش برای جلوگیری از استیضاح‌های سریالی

آرمان ملی- گروه سیاسی: گویا دیگر باید آنچه وفاق نامیده می‌شود را از یاد ببریم، زیرا باتوجه به تحرکات مجلس شورا که در اختیار اصولگراها قرار دارد خبری از همکاری و همدلی نیست و همانطوری که در گزارش‌های پیش از این اشاره کردیم؛ تردد وزرا به بهارستان رو به افزایش است. این در حالی است که ۵ وزیر هفته جاری مهمان نماینده‌هایی خواهند بود که قرار است با سوال‌های خود و احتمالاً طرح‌های استیضاحی از آنها پذیرایی کند. سناریویی که پیش از این هم از سوی دولتی‌ها و مجلسی‌ها مطرح شد بود که استیضاح‌های سریالی قرار است از ابتدای سالجاری در دستور کار قرار بگیرد. در این مورد باید به وزرای راه، نیرو، نفت، کار، بهداشت اشاره کنیم که به نظر بهارستانی‌ها عملکرد آنها را با ذره بین دنبال می‌کنند تا بتوانند سناریوی خود را پیاده کنند. با اینکه ۲ نفر از افراد شاخص دولت مانند ناصر همتی و جواد ظریف برای اصرار مجلسی‌ها پاسطورا ترک کردن دلی آنچنان که باید از سوی دولتی‌ها انتقاد به نسبت به مجلسی‌ها مشاهده نکردیم ولی روز گذشته معاون اول دولت که یکی از سکان دارهای پاسطور محسوب می‌شود در اظهاراتی از مجلسی‌ها خواست که به میدان وفاق بازگردند، مودی که به نظر دورا از دسترس وفاق عارف در این مورد گفت: «درباره استیضاح، انتظار ما از مجلس شورای اسلامی و نمایندگان محترم این است که در چهارچوب وفاق و همدلی که تا کنون وجود داشته است حرکت کنند». همانطور که در ادامه اشاره خواهیم کرد رفتارهای دولت و مجلس وارد فاز جدیدی خواهد شد. در این مورد یکی از تحلیلگران اقتصادی گفت وگو کرده‌ایم؛ حریری در این مورد معتقد است مشکلات اقتصادی تنها به دولت اختصاص ندارد.

◀ **استیضاح ششگانه را حل نمی‌کند**

مجیدرضا حریری، تحلیلگر مسائل اقتصادی در مورد اینکه مجلسی‌ها می‌خواهند وزرای اقتصادی دولت را در روند استیضاح قرار دهند، به بهرنگار «آرمان ملی» می‌گوید: «ایا مشکلاتی که امروز با آن دست به گریبان هستیم مشکلات همین یک‌سال اخیر است؟ توجه داشته باشید اتفاقاتی که امروز شاهدان هستیم حداقل نتیجه سیاست‌گذاری‌های یکسال گذشته است که نتایج آن بعد از گذشت مدتی نمایان می‌شود. این روند می‌تواند پشت سر هم تکرار شود و با انباشت مشکلات روبه‌رو شویم. تصمیم‌گیری سیاست‌خارج به بروی اقتصاد داخلی هم تأثیرگذار است. اینکه وزرای اقتصادی دوره‌های مختلف را محکوم کنیم و آنها را مقصر بدانیم نمی‌تواند نتیجه‌ای در بر داشته باشد. اگر نگاهی به گذشته و امروز ببنداریم می‌بینیم که مشکلات اقتصادی مجموعه‌ای از رفتار نهادها است که به صورت مستقیم و غیرمستقیم در اقتصاد دخالت دارند.» او در همین مورد و با اشاره به تحولات خارجی اضافه می‌کند: «برخی وقایع خارجی بروی اقتصاد منطقه‌ای تأثیرگذار است که دولت‌ها در آن نقشی ندارند، مانند آغاز جنگ و درگیری در غزه که منطقه را تحت تأثیر قرار داد و در نتیجه آن اقتصاد ایران هم با مشکلاتی روبه‌رو شد. در نهایت این مجموعه ساختار است که باید به فکر تحولات اقتصادی باشد و تنها به یک روش اقتصادی با ثبات برای آینده برنامه ریزی کند. به همین دلیل به نظر من استیضاح‌هایی‌تواند گریه‌ای از مشکلات باز کند.»

◀ **درخواست توقف استیضاح‌ها**

محمد رضا عارف، معاون اول رئیس جمهور با اشاره به اختلافات برخی از نماینده‌های دولت و به روزنامه دولت بیان داشت: «مشی دولت تاکنون، به‌طور مطلق خودداری از هرگونه تقابل و در کنار آن، تأکید مستمر بر همدلی و همراهی بوده است و این مشی در ادامه نیز دنبال خواهد شد چراکه اساساً نیاز امروز جامعه ما و فوریت مسائلی که به آنها مبتلا هستیم، جز این چیز دیگری را بر نمی‌تابد. درباره استیضاح، انتظار ما از مجلس شورای اسلامی و نمایندگان محترم این است که در چهارچوب وفاق و همدلی که تاکنون وجود داشته است حرکت کنند، به این معنی که با تعامل و همفکری سازنده دولت و مجلس که در وهله نخست باید میان نمایندگان و وزرا شکل بگیرد، تلاش شود به مسائل و چالش‌های پیش‌روی جامعه ما پاسخ داده شود. ما برای تعامل موثر میان قوا سازوکار مشخصی داریم. در این جلسات که به صورت مستمر هم برگزار می‌شود، فرصت مناسبی فراهم می‌شود تا اختلاف نظرهای احتمالی میان قوا، به‌صورت کارشناسی و دقیق بحث و بررسی شود تا به جمع‌بندی‌های مشترکی برسیم. تجربه هم نشان داد که در بسیاری از موارد، این جلسات به نتایج مثبتی منتهی می‌شود.» او در همین مورد ادامه داد: «البته ممکن است در برخی موارد بحث‌ها به نتیجه نهایی منجر نشود، در هر صورت این حق نمایندگان محترم است که از ابزارهای نظارتی خود برای پیگیری در راستای بهبود عملکرد دولت استفاده کنند. با این حال نباید سریعاً به استیضاح روی آورد؛ چرا که چنین رویکردی که بر استفاده مکرر از حق نظارتی استیضاح مبتنی باشد، می‌تواند ثبات مدیریت در کشور را به شدت متزلزل کند. ضمن اینکه وقتی وزیر جدیدی سریعاً به می‌شود، حتی اگر از نظر تخصص و تسلط بر امور محوله در بالاترین سطح هم باشد، بازم نیازمند زمان است تا اول با روند‌های جاری وزارتخانه آشنا شود و در مرحله بعد با دیگر اعضای دولت به همفکری و همفکری برسد تا بتواند در شکل موثر وظایف خود در دولت و کشور را دنبال کند.»

دوشنبه
۰۵ • ۰۳ • ۱۴۰۴
۲۸ ذی القعدة ۱۴۴۶
۲۶ فروردین ۱۴۰۵

سال هشتم
شماره ۲۱۱۷

«آرمان ملی»

هجمه‌های هدفمند به وزیر راه و شهرسازی را بررسی می‌کند

از تخریب «صادق» تا تهدید پزشکيان

◀ **سخنگوی هواپیمایی کشوری: همه چیز به صورت قانونی انجام شده است**



البته این تنها واکنش نبوده است و ثابتی نماینده تندرو تهران که در متن مخالفت‌ها حضور دارد نیز اظهار کرد: «اگر یک تذکر ۶۰ ثانیه‌ای در مجلس بتواند مانع حیف و میل ۲ هزار میلیارد تومان از بیت‌المال شود، حتماً مشخص می‌شود سکوت و افشانکردن مقابل این بریز و بپاش‌ها خطاست. چرا که معتمد مشکل اصلی کشور نه تحریم‌ها و استکبار خارجی بلکه همین دست‌اندازی‌ها به بیت‌المال و استکبار داخلی است.»

پیش از این کامران غضنفری دیگر نماینده تندرو مجلس خطاب به وزیر راه گفت: «کسی‌که چنین رفتارهایی دارد، صلاحیت داشتن منصب در جمهوری اسلامی را ندارد». این رویکردها نشان می‌دهد که تندروها عزم خود را برای زدن وزیر خالی‌کردن اطراف پزشکيان از افراد کارآمد جزم کرده‌اند. چنین برنامه‌ای را می‌توان در سخن امیرحسین ثابتی مشاهده کرد. وی بیان داشت: «ان شاء… تا آخرین مسیر ادامه خواهد داد و از رئیس‌جمهور هم می‌خواهم تا با عزل محترمانه وزیر راه، مجلس را در مقابله با فساد یاری کند وگرنه در روز استیضاح خانم صادق، علاوه بر استیضاح وی اتفاقات دیگری هم خواهد افتاد.»

◀ **تکذیبیه هواپیمایی کشوری**

سخنگوی سازمان هواپیمایی کشوری در خصوص جزئیات سفر وزیر راه و شهرسازی به جزیره کیش بارد برخی ادعاها درباره نحوه پرداخت‌ها در این سازمان اظهار کرد: به هر دستگاه دولتی، یک ردیف بودجه‌ای مشخص تعلق می‌گیرد و این‌طور نیست که درآمد‌های دستگاه‌ها به شکل مستقیم واریز و مصرف شوند. ما هر درآمدی را که کسب می‌کنیم، به حساب خزانه دولت واریز می‌کنیم و سپس از خزانه، درخواست پرداخت با وصول آن را مطرح می‌کنیم. این فرآیند کاملاً قانونی و بر اساس ضوابط خزانه داری کل کشور انجام می‌شود. مهدی رضانی در واکنش به مطرح شدن بحث «تهاتر» در رابطه با سفر خانوادگی وزیر راه و شهرسازی به جزیره کیش گفت: «این‌که گفته شود تهاتری انجام شده، به برداشت دقیقی نیست. اگر فردی در دستگاه‌های دولتی آشنایی داشته باشد، می‌داند که به هیچ وجه نمی‌توان پولی را غیرقانونی جابه‌جا کرد یا به صورت غیرقانونی هزینه نمود. همه چیز طبق قانون و با نظارت خزانه داری انجام می‌شود.» وی درباره پرداخت

«آرمان ملی» تقابل تندروها و رئیس مجلس را بررسی می‌کند

جنجال در صحن مجلس



کرد. بر همین اساس تقاضای کنیم که رئیس مجلس حکم خدا، قرآن و رسول خدا را که جوهرش تا قیام قیامت تازه است، حداقل همانند پالرمو ابلاغ کند و جلوی وضعیت ناپهنجاری که دل هر ایرانی را به درد آورده است، اندکی ترمیم ببخشد و آلام متدینین را التیام بخشد.»

◀ **عوام‌فریبی نکنند**

در همین مورد رئیس مجلس شورا در واکنش به تذکر نماینده خمینی شهر اظهار کرد: «آقای نقدعلی می‌فرمایند که از رئیس مجلس می‌خواهم قانون عفاف و حجاب را ابلاغ کند یا اینکه لایحه پالرمو را ابلاغ نکند، من نمی‌دانم این چه نگاهی است و کجای قانون این اجازه را می‌دهد که چنین بحثی مطرح شود؟» او در همین مورد و با اشاره به اختیاراتی که رئیس مجلس دارد، ادامه داد: «من هیچ وقت نخواستم با صراحت

گزارش

احمدی‌نژاد از جلیلی عبور کرد

یا جلیلی از احمدی‌نژاد؟

از «سکوت هسته‌ای» احمدی‌نژاد

تا «فرار به جلو» سعید جلیلی

پس از آغاز مذاکرات بین ایران و ایالات متحده، محمود احمدی‌نژاد و سعید جلیلی، دو چهره‌ای که در کنار هم سیاست خارجه پرتنش‌ی دنبال می‌کردند استراتژی سکوت و حمله به جای دفاع از عملکرد را در پیش گرفته‌اند. خبرآنلاین نوشت؛ احمدی‌نژاد، که در زمان ریاست بر دولت‌های نهم و دهم، غوغا و جنجال آفرینی می‌کرد و حالاً ترجیح داده سکوت کند؛ چیزی که به او ابدا نمی‌آید. جلیلی، هم یا بی‌سروصداست و یا گاهی مخالفت‌هایی را ابراز می‌کند.

◀ **خاموشی سنگین**

محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری پیشین ایران، پس از پایان دوره ریاست جمهوری اش مدتی در خاموشی بسر برد، اما با سکوت سر سازگاری نداشت و رفته‌رفته به حالت پیش‌فرض خود بازگشت. تا آنجا که تصمیم گرفت یکبار دیگر شانس خود را در انتخابات ریاست جمهوری محک بزند. او در حالی برای رقابت‌های انتخاباتی در سال ۹۶ ثبت‌نام کرد که پیش از آن رهبری صراحتاً از پشت‌تریبون حضور او رانام کرده بودند. شورای نگهبان با این‌ترمدا احمدی‌نژاد، پرونده انتخابات را بدون حضور او بست؛ اگرچه این باعث شد مسیر سیاسی او مسدود شود اما در رسانه‌ها و گنده‌هایش مسیر گذشته راطی می‌کرد. در مدت اخیر که مذاکرات ایران و آمریکا از سر گرفته شده، او خاموشی را ترجیح داده‌است. حال آنکه هنوز افرادی او را باعث وبانی وضعیت کنونی کشور می‌دانند و معتقدند مسیری که او باز کرده همچنان اقتصاد و سیاست کشور را تحت شعاع خود قرار داده‌است.

◀ **کاغذهایی که پاره نبود**

در دوران ریاست احمدی‌نژاد بر دولت‌های نهم و دهم، سیاست خارجی جمهوری اسلامی که پیش‌تر بر تنش‌زدایی متمرکز بود، دستخوش تغییراتی اساسی شد. رئیس دولت شخصاً با مواضع جنجالی غرب ستیزانه مثل انکار «هولوکاست» و «کاغذپاره» خواندن تحریم‌ها، جهت‌گیری سیاست خارجی کشور را به سمت تنش‌زایی سوق داد. هرچند برای او و هوادارانش این‌گونه اظهارات رجزخوانی در برابر تهدیدات تلقی می‌شد، اما در عمل حاکی از آن بود که در ذهن علایزین مسئول اجرایی کشور واقعیت سیاست کاغذپاره، پاره است و با چنین ذهنیتی در دولت‌های تحت امر او، شورای امنیت سازمان ملل شش قطعه‌نامه علیه ایران صادر کرد. در یک از این تحریم‌ها، فعالیت تجاری، بانکی و نفتی، اقتصاد ایران را تحت فشار شدیدی قرار داد.

◀ **از سایه‌ای احمدی‌نژاد تا دولت سایه**

سعید جلیلی نیز همزمان با ریاست جمهوری احمدی‌نژاد، از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ مسئول پرونده هسته‌ای ایران خارجی بود. جلیلی سال ۱۳۹۲ با ورود به عرصه رقابت‌های انتخاباتی سودای رقابت بر سر ریاست جمهوری پیدا کرد. همان زمان افکار عمومی جلیلی را موثر بر پیشران احمدی‌نژاد در سیاست خارجی دولت‌های نهم و دهم می‌شناخت و از این نظر او را در کاشش درآمدهای کشور، بالا رفتن ارزش پول ملی شریک رئیس دولت وقت می‌دانست. هرچند که او از برخی جهات از احمدی‌نژاد متفاوت به نظر می‌رسید. در حالی که احمدی‌نژاد در اواخر دوره ریاست جمهوری اش تأثیر تحریم‌ها بر اقتصاد ایران را تا حدی پذیرفته بود، جلیلی با سرسختی بیشتری در مذاکرات هسته‌ای عمل می‌کرد و نگاشش به واقعیت‌های سیاست جهانی، در مقایسه با احمدی‌نژاد، انعطاف کمتری داشت. کار به جایی رسیده بود که علی‌اکبر لاریانی که سال‌ها وزارت خارجه ایران را برعهده داشت در یکی از مناظره‌های انتخاباتی در طعنه به جلیلی گفت میزمدار کلاس فلسفه نیست. پس از ورود سعید جلیلی به عرصه رقابت‌های انتخاباتی، شباهت‌های او با محمود احمدی‌نژاد، از نظر برخی رای دهندگان، سبب شد که او در نخستین حضور انتخاباتی خود در سال ۱۳۹۲ تنها حدود ۴ میلیون رای کسب کند. جلیلی پس از سال‌ها سایه‌نشین دولت‌ها، در مرحله دوم انتخابات ۱۳۹۳ نیز ۱۲/۵ میلیون رای آورد اما برخی معتقدند که پایگاه رای واقعی جلیلی فراتر از ۴ میلیون نیست و اگر جلیلی برای بار دیگر نامزد انتخابات شود بعید است که ۱۳ میلیون رای بیابد؛ چراکه بخشی از آرای پیشین او به عوامل غیرمستقل از پایگاه اجتماعی اش وابسته بوده است. اگرچه نوع نگاه سعید جلیلی در این سال‌ها بر کسی پوشیده نمانده بود، اما روایت مصطفی پورمحمدی در یکی از مناظره‌های انتخاباتی حاکی از آن بود که جلیلی بیشتر از سر سیاسی‌کاری با دولت وقت بر طبل مخالفت با پرونده‌های FATF و… کوئیده. پورمحمدی گفته بود که سال ۹۵ (دوره اول ریاست جمهوری روحانی) در جلسه شورای عالی امنیت ملی همراه با علی‌طیب‌نیا نزد جلیلی رفته، اما جلیلی گفته‌تو مسئول باشی ما مقبول داریم اما آقایان را قبول نداریم!

◀ **سکوت و پاک‌کردن گذشته**

در زمانه‌ای که حافظه جمعی جامعه به دلیل دسترسی گسترده به اطلاعات و شبکه‌های اجتماعی قوی‌تر از گذشته است، احمدی‌نژاد نمی‌تواند انتظار داشته باشد که جنجال‌ها و دستاوردهای ناچیز دورانش در سایه فراموشی قرار گیرد. این شرایط با دوران گذشته که، که اطلاعات عمدتاً از طریق چند رسانه محدود مانند تلویزیون یا روزنامه‌های رسمی منتشر می‌شد، تفاوت آشکاری دارد. افکار عمومی امروز به سادگی از گذر گذشته سیاسی چهره‌هایی مانند او نمی‌گذرد. در سوی دیگر، سعید جلیلی، اگرچه به اندازه احمدی‌نژاد جنجال‌آفرین نبوده، اما نزدیکیان و نیروهای حامی او این خلأ را پر کرده‌اند. جلیلی نمی‌تواند با پاسخ‌گویی به کارنامه‌اش در مذاکرات هسته‌ای، که بسیاری آن را ناکارآمد یا مخرب می‌دانند، شانه خالی کند. سال‌ها مذاکره نکردن با مذاکره ضعیف و مخالفت با گشایش‌های بین‌المللی، که به معیشت میلیون‌ها نفر خورده بود، دلیلی برای انکارگیری اواز نقد عمومی نیست. فقط در پرونده مسدودی کرست بین نامدار زنگنه، وزیر پیشین نفت، بارها خواستار مناظره با جلیلی درباره این پرونده شد اما جلیلی با ادعای کمبود وقت، از این مناظره سر باز زده‌است. سکوت کنونی احمدی‌نژاد و جلیلی نه تنها جذابیتی برای افکار عمومی ندارد، بلکه حتی نمی‌تواند به بازسازی چهره سیاسی آنها منجر شود. زمانی‌که این دو باید با در نظر گرفتن منافع ملی سکوت می‌کردند، با مواضع جنجالی یا غیرسازنده به صحنه آمدند. حالانیز سکوت یا مخالفت‌ورزی با مذاکرات جاری، نه تنها جذابیتی برای جامعه ندارد، بلکه مطالبه‌گری عمومی را برای پاسخ‌گویی آنها درباره مسئولیت‌های گذشته‌شان تشدید می‌کند.